

HÍREK

A SZAKMAI ÉS A TUDOMÁNYOS ÉLET HÍREI

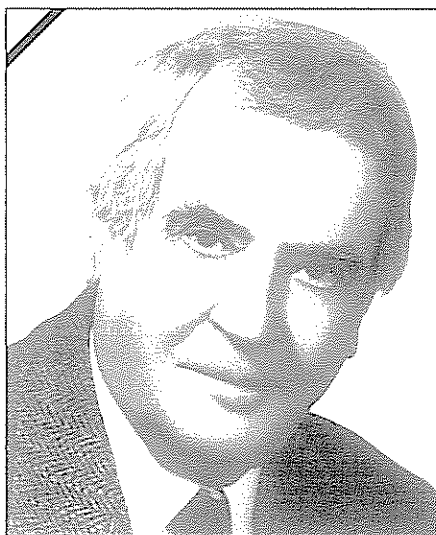
PROF. EMER. DR. SELMECZI BÉLA
(1930. ÁPRILIS 23. – 2004. SZEPTEMBER 28.)

Ismét gyásza van a hazai gyógyszerészképzésnek és tudományos kutatásnak: elhunyt *dr. Selmeczi Béla* a Szegedi Tudományegyetem emeritus professzora, aki 11 éven át vezette a Szegedi Tudományegyetem (abban az időben Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem) Gyógyszertechnológiai Intézetét és két ciklusán át a Kar dékánja volt.

Selmeczi Béla 1930-ban született Szegeden. Édesapja köztisztviselőként álló gyógyszerész-tulajdonos volt, így a szakma szeretetével, a hivatástudattal már a szülői ház felvértezte. 1948-ban kezdte meg gyógyszerészi tanulmányait és 1955-ben szerzett gyógyszerész oklevelet. Ezután néhány év közforgalmú gyógyszerészeti munka következett, Debrecen, majd Makó gyógyszerésztárait dolgozott. 1960-ban hívta meg *Kedvessy* professzor a vezetése alatt álló Gyógyszerészeti Intézetbe, tanársegédi állásra. 1962-ben – az Intézetben az elsők között – doktorált, 1973-ban szakgyógyszerész címet, 1976-ban kandidátusi fokozatot szerzett. Az egyetemi ranglétra csúcsára 1984-ben jutott fel, ekkor kapott egyetemi tanári kinevezést és a nyugdíjba vonult *Kedvessy* professzor utódként intézetvezetői megbízást.

A tanszékvezetői kinevezéssel szinte egy időben dékáni megbízást is kapott, 1984 és 1990 között a kar dékánja volt. Aki kicsit is járatos a felsőoktatásban, könnyen elképzelheti, hogy milyen embert próbáló évek voltak ezek. Átvenni a tanszéket egy kiemelkedő képességű és kiemelkedő eredményességű elődtől – nagyon hátatlan dolog, mindenki óhatatlanul hozzá mér és hozzá hasonlít mindent. Emellett vezetni a Kart, foglalkozni számtalan kisebb-nagyobb oktatási, szervezési és egyéb ügygel. Ráadásul ezek az évek nagyon jelentősek szakmai képzésünk történetében: erre az időre esik az 5 éves képzés bevezetése, a szakdolgozat készítés kötelezővé tétele és az egységes írásbeli (teszt) államvizsga. *Selmeczi Béla* e fontos országos oktatási feladatok megoldásában tevékenyen részt vett.

Selmeczi Bélát tisztelték és szerették a hallgatók. Nem tartozott a közvetlen emberek közé, tar-

totta a három lépés távolságot. A hallgatók talán éppen ezt tisztelték benne, érezték, hogy felnőttnek, magával egyenrangúnak tartja őket.

Kutató munkája a gyógyszer-technológia egyik legfontosabb feladatkörével állt kapcsolatban, a tablettázás műveletét és a tabletták tulajdonságait tanulmányozta kutató csoportjával évtizedeken át. Tudományos eredményei három nagy területet ölelnek fel:

1. a tablettapréselés hatásának vizsgálatát a tabletták szerkezetére és tulajdonságaira,

2. új tablettázási segédanyagok vizsgálatát és minősítését,

3. a bevonás műveletét, a bevont tabletták tulajdonságainak vizsgálatát.

Közel 200 publikációja jelent meg és – *Kedvessy* professzorral közösen – monográfiát szerkesztett a tablettázásról (*A tablettázás technológiája*). Számos új módszert vezetett be ezen a területen, pl. kutató csoportja publikált először elektronmikroszkópos felvételeket a tabletták mikroszerkezetéről. Hazai vonatkozásban ő dolgozott ki elsőként cukormentes drázsírozási technológiát és úttörője volt a filmbevonásnak. Számos disszertánsnak volt a témavezetője, három közvetlen munkatársa kandidátusi fokozatot szerzett. Közel száz ipari kutatási-fejlesztési témát irányított.

Tagja volt a Magyar Gyógyszerészeti Társaságnak, a Gyógyszertechnológiai Szakosztályban 1992-től nyugdíjazásáig alelnöki funkciót töltött be. Dolgozott az MTA Gyógyszerésztudományi Szakbizottságában, az Országos Gyógyszerészeti Intézet Szakmai Kollégiumában és a Szegedi Akadémiai Bizottság Gyógyszerészeti Szakbizottságában. Az *Acta Pharmaceutica Hungarica* szerkesztő bizottsági tagja volt. Alapító tagja volt a Magyar Gyógyszerész Kamarának.

Kitüntetései, szakmai elismerései sorában meg kell említeni, hogy elnyerte a SZOTE Kiváló Nevelője kitüntető címet és a Kiváló Gyógyszerész címet. Az MGYT *Societas Pharmaceutica Hungarica* emlékéremmel tüntette ki. 1994-ben a Magnézium című ki-

tűnő monográfiáért (egyik szerkesztője és az egyik fejezet szerzője volt) az MTA Nívódíjjal jutalmazta.

E sorok írója éveken át közös laboratóriumban dolgozott *Selmeczi Bélával* és egymás mellett állt az íróasztalunk. Kedves, tapintatos és nagyon segítőkész kolléga volt. Nem volt benne kicsinyesség, féltékenység, az indulatait mindig legyűrte, elfojtotta. Tanszékvezetőként is nagyvonalú, türelmes és talán túlságosan is elnéző volt. Erőfeszítései arra irányultak, hogy a szűkre szabott anyagi lehetőségek mellett is mindenki számára biztosítsa az eredményes kutató munka feltételeit. Ellenségei természetesen neki is voltak, akik igyekeztek lejáratni, hibáit eltúlozni. Szerette az életet, az élet kínálta örömeket, sokat olvasott és szeretett utazni. Azon kevés szerencsés kutatók közé tartozott, akiknek megadatott hosszabb nyugati tanulmányút a 70-es években. Egy fél évet töltött Svédországban, az Osló-i egyetemen, ahol sok hasznos tapasztalatra tett szert. Több német egyetem Gyógyszertechnológiai Intézetével alakított ki szakmai együttműködést, ezeket a kapcsolatokat nagy gonddal ápolta.

Nagy önfegyelemmel és méltósággal viselte a sors csapásait és az elmúlt félév komoly betegségét. Mi – tanítványai, munkatársai, barátai – nagyon sokat tanultunk Tőle szakmai és emberi vonatkozásban egyaránt. Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Dr. Erős István

**FÜLÖP FERENC DÉKÁNHELYETTES
BÚCSÚBESZÉDE DR. SELMECZI BÉLA EMERITUS
PROFESSZORTÓL
(SZEGED, 2004. OKTÓBER 5.)**

Selmeczi Béla emeritus professzortól, a Kar egykori dékánjától búcsúzom a Gyógyszerésztudományi Kar vezetése nevében, *dr. Falkay György* dékán Úr megbízásából.

A kar elvesztette *Selmeczi* professzort, aki 1984. december 15-től két cikluson, tehát több mint hat éven át töltötte be a dékáni tiszteletet. Erre az időre esett 1988-ban az 5 éves gyógyszerészképzés bevezetése, ami hatalmas feladatot jelentett. A képzés teljes kurrikulumát át kellett dolgozni, új oktatási struktúrát, új tárgyakat vezettek be és a tematikát korszerűsítették. Ebben *Selmeczi* dékán úrnak elévülhetetlen érdemei voltak. Nagy lépést tett a fejlett európai gyógyszerészképzés felé és jelentős eredményei hozzájárultak, hogy Szegeden a diploma eurokonform értékű legyen. Bizonyára az is segített, hogy az 1986/87. tanévben a karon elindult az angol nyelvű képzés, mely azóta is folyik. Ez megint hatalmas ki-

hívás volt, de a bevezetéssel sikerült a kar súlyát és nemzetközi hírnevét növelni, és az oktatási tematikát a fejlett államok képzéséhez közelíteni. Ebben az időben vezették be az államvizsga-tesztet és a diplomamunkák készítését is.

Selmeczi dékán úrnak tehát úttörő szerepet rendelt a sors, de nem csak ezeken a területeken. Diplomáciai érzékének és tárgyalóképességének köszönhetően, a magyar gyógyszerészképzés történetében először fordult elő, hogy a gyógyszerészek által régóta kért, akkor még elérhetőnek látszó foglalkozási doktori címre előterjesztést tehessen. Tehát az egyetemi tanácstól azt kérte, hogy az orvosok, fogorvosok és állatorvosok után az egészségügyben dolgozó, 5 éven át egyetemi képzésben részesülő diplomás gyógyszerészek is kapjanak doktori címet. Az egyetemi tanács ezt a felterjesztést napirendre tűzte, tárgyalta és meg is szavazta. A továbbiak országos elfogadtatását nem sikerült elérnie, és sajnos minisztériumi szinten a kérdés nem került tárgyalásra.

Professzor Úr! Hogy valamely eredmény, érdem mennyire időtálló, az csak utólag derül ki és a tettek súlyát is csak később lehet egyre teljesebben értékelni. Ma már, évtizedek távlatából, nyugodtan kijelenthetjük, hogy *dékáni* működése alatt elért eredmények időtállóan bizonyultak. Köszönjük amit a szakmáért, a gyógyszerész képzésért, a karért, a kari dolgozókéért és hallgatókéért tett.

Búcsúzom az egykori dékántól, a mindig nyugodt és barátságos tanszékvezetőtől, a Gyógyszertechnológiai Intézet igazgatójától, a megértő és bölcs oktatótól, a szimpatikus és szeretetre méltó kollégától.

Tisztelt Professzor Úr, kedves Béla Bátyám, nyugodj békében!

**DR. KŐSZEGINÉ DR. SZALAI HILDA AZ EUFEPS
EXECUTIVE COMMITTEE TAGJA**

Az EUFEPS Council 2004. október 17-én tartott ülésén, Brüsszelben – a magyar javaslatot elfogadva – az Executive Committee tagjává választották *dr. Kőszeginé dr. Szalai Hildát* az Országos Gyógyszerészeti Intézet főosztályvezetőjét.

Az EUFEPS Council ülésén a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaságot *prof. dr. Nyiredy Szabolcs* főtitkár képviselte.

Társaságunk elnöksége szívből gratulál *dr. Kőszeginé dr. Szalai Hildának* az újabb nemzetközi elismeréshez.

(–)